

چه چیزی باعث می شود که ورزش برای ما این قدر مهم باشد؟

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۸/۹/۲۶)

چرا ورزش در میان بسیاری از فرهنگ های سراسر جهان رایج است؟! هرچه به المپیک نزدیک تر می شویم، همه در مورد اینکه ورزش های شرکت کننده چگونه می توانند همه مردم جهان را به هم نزدیک تر کنند، بیشتر به صحبت می پردازند. آنها همه ما را گرد هم می آورند! آنها ابزاری هستند که به وسیله آن همه ما می توانیم آزادتر از هر چیز دیگری نظرات خود را در معرض مشارکت هم قرار دهیم.

خواهیم دید که شمشیربازان ما در این مدت باقی مانده در معرض انظار همه قرار خواهند داشت. ورزش ما به شکلی بیش از معمول مورد توجه قرار گرفته و برجسته تر می شود، و بستری بزرگ تر از همیشه در اختیار ما قرار خواهد داد. افراد در دوره المپیک ارتباط بیشتری با شمشیربازها برقرار می کنند و از آنها الهام می گیرند، به گونه ای که در زمان های دیگر این گونه نیست. البته این امر بسیار شگفت انگیز است، اما واقعا چرا این طور است؟

توضیحات استاندارد برای این امر وجود دارد، اما در طی سال هایی که ما به تماشای حضور ورزشکاران مان در این فرآیند تجربه کرده ایم و با توجه به تجربه مان با افراد زیادی از سراسر جهان، فکر می کنیم که ممکن است دلیل های دیگری برای آن نیز وجود داشته باشد.

تجربه مشترک

ورزشکاران قهرمان می شوند. و در حالی که همه کشورها با هم متحد می شوند، ما از آنها میهن پرستی را یاد می گیریم. همه می توانند با این ورزشکاران هویت پیدا کنند، آنها بخشی از تجربه مشترک ما می شوند. این تقریباً شبیه این است که این ورزشکاران همه ما را با خودشان به اوج می برند، و به ما کمک می کنند که در سفرشان همراه شویم، اگرچه فاصله زیادی با آنها داریم.

بخشی از دلیل ساده ارتباط برقرار کردن با آنها این است که آنها توجه انسان را به خود معطوف می کنند، و این چیزی است که همه ما در آن مشترک هستیم. دیدن فداکاری های آنها، سخت کوشی های شان و عزم و اراده آنها بسیار آسان است. در زندگی روزمره ما، صدها نفر از افراد در اطراف ما مشغول انجام کارهایی هستند که چالش برانگیزی و سختی آنها کمتر نیست. از پزشکان گرفته تا پرستاران، از معلمان گرفته تا مهندسين، از مردان قانون تا افراد بازرگان و موارد دیگر. الهام گرفتن از آنها کار ساده ای نیست. استقامت و دل و جرأت آنها نامرئی، و عزم شان غیر قابل کشف است.

با حضور این ورزشکاران در این میادین بزرگ بین المللی، می توانید در هر حرکت و هر نفس شان، عزت، اراده و عزم آنها را ببینید. شما می توانید به اندازه پیروزی، آن را در شکست، در آسیب دیدگی و در باخت شان نیز ببینید. شما این ثابتهای آنها را با آنها شمارش می کنید. هر تغییری در تابلوی ثبت نتایج با روح خود احساس می کنید، و هر اشتباهی را کاملاً لمس می کنید.

کسانی که با هم در حال تماشای آن می نشینیم، همه می دانیم انجام این کار، چه اسکی باشد، چه دوچرخه سواری و چه اسکیت، چقدر سخت است. بدون توجه به سطح خودتان در این ورزش، قطعاً در دوران مدرسه خود چند مورد این چینی را امتحان کرده اید. شما این تلاش را خوب می فهمید. این امر باعث می شود که این دستاورد را تا حدودی درک کنید، زیرا احساس می کنید که در عین حالی که آن دور از دسترس تان قرار دارد، اما به شما بسیار نزدیک است.

همه این موارد باعث می شود که ارتباط نزدیکی با این ورزشکاران پیدا کنید. به همین دلیل است که پیروزی برای کشور شما این قدر مهم است، زیرا این قهرمانان جزئی از شما هستند. آنها نماینده ما هستند، اما در عین حال آنها خود ما هستند!

یادگیری بدون صحبت کردن

مردم غالباً در این مورد بحث می کنند که چگونه ما می توانیم با ورزش چیزی های را با هم به اشتراک بگذاریم حتی وقتی که با یک زبان صحبت نمی کنیم! و این دلیل بسیار مهم باعث می شود که مشارکت در چنین میدان هایی بسیار آموزنده باشد. زیرا ما می توانیم بدون صحبت کردن چیزهای زیادی را از یکدیگر بیاموزیم.

آنچه اینجا در مورد یادگیری به آن اشاره می کنیم مواردی هستند که مربوط به خود ورزش است. ورزشکاران همیشه در حال یادگیری الگوهای حرکتی یا تکنیک از افرادی هستند که ارتباط کلامی با آنها ندارند. این چیزی است که ما زیاد می بینیم، زیرا ورزشکاران چیزهای زیادی را از طریق تماشای بازی ها و قطعاً در حین رقابت با ورزشکارانی که به زبان آنها صحبت نمی کنند، می آموزند.

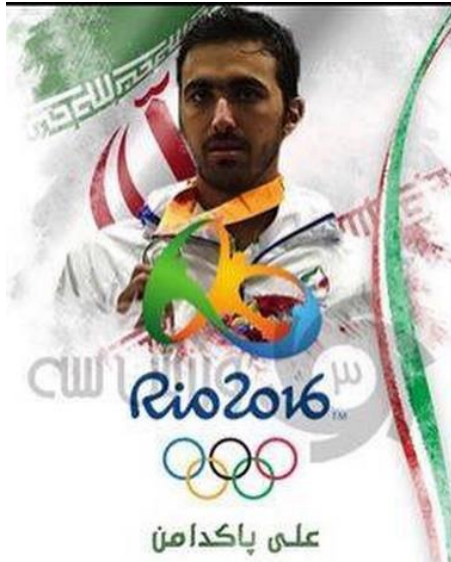
ما حتی موانع زبانی فراوانی را بین مربیان و بازیکنان می بینیم. بسیاری از مربیان از یک کشور به کشور دیگر مهاجرت می کنند. همین موضوع برای خود ورزشکارها نیز پیش می آید، که اغلب کشور خود را ترک می کنند تا آموزش های خود را با مربیان بسیار خوبی که از کشور دیگری هستند، ادامه دهند. در حالی که ممکن است آنها به اندازه کافی بتوانند با یک زبان مشترک برای برقراری ارتباط محاوره کنند، اما مطالب فراوان دیگری نیز برای یادگیری وجود دارد که به صورت غیر کلامی ادامه می یابد، زیرا ظرافت مطالب فنی معمولاً در ترجمه از بین می رود.

آنچه ما اغلب در مورد آن صحبت نمی کنیم آن امتیازهای غیر ورزشی است که ما از طریق زبان ها و فرهنگ ها از یکدیگر می آموزیم. آنچه روی پیست اتفاق می افتد، تنها در زمینه شمشیربازی نیست، و یادگیری تنها روی پیست ختم نمی شود. در طی همین مسابقات بین المللی، تعامل بسیاری در خارج از یک مسابقه ساده وجود دارد.

اگر در مورد این مسئله خوب فکر کنیم، می بینیم که ورزش به نوعی وسیله ای برای این نوع یادگیری است. حتی ممکن است بگویید که این شیوه به خودی خود به یک زبان تبدیل می شود! این یک ابزار واقعی برای باز کردن دید و بصیرت ما شده، و خود شمشیربازی به خودی خود به یک روش ارتباطی مبدل شده است. افرادی که می توانند با هم صحبت کنند کار خود را پیش می برند، اما کسانی که نمی توانند با یکدیگر صحبت کنند، می توانند از طریق روش ارتباطی مشترک موجود در ورزش ما، این کار را انجام دهند. و این بسیار قابل توجه و با ارزش است.

اهمیت ارزش های نامشهود

پس آنها چه چیزی را می آموزند؟ این یک سوال کاملاً متفاوتی است! و پاسخ آن این است که آنها چیزهایی مانند استقامت، دلسوزی، تعهد و شادی را یاد می گیرند. اینها درس های زندگی نامحسوسی هستند که نمی توان آنها را با نمودار مدال اندازه گیری کرد، اما می تواند مسیر زندگی افرادی که آنها را یاد می گیرند را بسیار تغییر دهد.

ورزش برای ما بسیار مهم است به دلیل برخی موارد خاصی که نمی توانیم با دقت آنها را تشخیص دهیم و روی آنها انگشت بگذاریم. وقتی در مورد ورزش صحبت می کنیم، گاهی اوقات مفهوم دقیق آن که بسیار قانع کننده به نظر می رسد، به خوبی درک نمی کنیم. به نوعی آن مانند دلیل به توافق رسیدن ما در مورد هنر یا موسیقی است که نمی توانیم با دقت بیان کنیم و انگشت روی آن بگذاریم. این مسئله فراتر از حدود و فراتر از اندازه گیری های معمولی است.

اینها مواردی هستند که می تواند در جامعه مدرن ما فراموش شوند. ما در دنیایی زندگی می کنیم که همه چیز در "لایک" یا "فالور" سنجیده می شود، و بسیاری از جوانان جهت اندازه گیری زندگی خود با این روش، به تله افتاده اند. البته این غیر منطقی نیست، زیرا هر یک از این پیام های تلفنی به شما احساس برنده شدن می دهد، البته تنها کمی! ورزش در مقابل این مورد یک پادزهر است، نه به خاطر امتیاز و برد، بلکه به دلیل ویژگی های لمس ناپذیری که به ما می دهد.

ما در حال یادگیری اندازه گیری زندگی خود به روش هایی هستیم که نمی توان آن را نوشت یا برای فرزندان مان ثبت کرد. آن لحظات واقعی، و آن زمان های واقعی! بخش عمده ای از زندگی امروزی ما اسیر این گونه اندازه گیری های کمی و کیفی شده است. این در بسیاری از موارد خوب است، اما باید بین آنها تعادل برقرار شود. ورزش به ما می آموزد که با افراد دیگری در سطحی ارتباط برقرار کنیم که از هر چیز دیگری متفاوت تر است، چیزی که از مدت ها پیش از بین رفته است. با توجه به حرکت ما به سوی دنیایی با ارتباطات بیشتر، به لطف سفرهای سریع تر، مرزهای باز تر، **تبادل فرهنگی** و افزایش تعامل، ما فرصت داریم تا از طریق ورزش موانع بیشتری را نیز برطرف کنیم.

این ارزش های خالص و سالم که کاملاً برای تان قابل تشخیص و شناسایی نیستند و نمی توانید انگشت روی آن بگذارید، با شنیدن شعار بدیع المپیک مو به تن شما راست خواهند کرد؟ این دقیقاً همان احساس خالص و سالمی است که میلیاردها انسان در سراسر جهان با شنیدن آن احساس می کنند. این حس تنها در المپیک اتفاق نمی افتد. کافی است وارد یک باشگاه شمشیربازی شوید و با قهرمانان به روز شمشیربازی صحبت کنید. آنها به شما خواهند گفت که ما هنگام شرکت در این ورزش همیشه همین حس مو به تن را شنیده ایم. و از آن جایی که چنین حسی به سادگی قابل تشخیص نیست، ورزش این چنین مهم شده است.

Igor Chirashnya
Academy of Fencing Masters Blog